

|                                                |
|------------------------------------------------|
| Tydzień obejmuje okres od 27.04. do 30.04.2020 |
|------------------------------------------------|

|          |
|----------|
| Klasa 3b |
|----------|

|                   |
|-------------------|
| Przedmiot religia |
|-------------------|

|                                       |
|---------------------------------------|
| Nauczyciel realizujący Renata Smolbik |
|---------------------------------------|

Treści do realizacji:

|                |
|----------------|
| <b>Dzień 1</b> |
|----------------|

Drużga część Mszy Świąteż polega na umiejętnym słuchaniu i odpowiadaniu. Jest to liturgia słowa Bożego.

Przeczytajcie fragment z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 11,27-28):

„Jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: «Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssałeś». Lecz On rzekł: «Tak, błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i [go] przestrzegają»”.

Zastanów się:

- Kogo pochwaliła kobieta z tłumu?
- Co Jezus jej odpowiedział?

Błogosławieni, czyli szczęśliwi. Pan Jezus powiedział: „Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i go przestrzegają”.

W każdą niedzielę i każde święto słuchamy Jego słów, które opowiadają o Jego cudownych dziełach i budzą w nas podziw, radość i odwagę do przezwyciężania trudności w codziennym życiu. Te Boże dzieła nie dotyczą tylko przeszłości, tego, co minęło, lecz są dziełami wciąż aktualnymi. Bóg mówi do nas podczas Mszy Świąteż, gdy jest czytane Jego słowo. Jest to liturgia słowa.

**ZAPAMIĘTAJ:**

Liturgia słowa obejmuje trzy czytania z Pisma Świąteż, homilię, wyznanie wiary i modlitwę powszechną:

- czytanie I (Stary Testament)
- Psalm
- czytanie II (Nowy Testament)
- śpiew „Alleluja”
- Ewangelia
- Homilia
- Wyznanie wiary
- modlitwa powszechna

**Pierwsze czytanie** jest zaczerpnięte ze Starego testamentu. Opowiada nam o tych, którzy żyli przed Jezusem i czekali na Jego przyjsie. Na końcu czytania lektor mówi: „Oto Słowo Boże”. Wszyscy odpowiadamy: „Bogu niech będą dzięki”. Następnie kantor śpiewa **psalm**, a my powtarzamy jego refren tak, by treść psalmu przeniknęła do naszych serc. Jest to nasza odpowiedź na słowo Boże..

**Drugie czytanie** pochodzi z Nowego testamentu. Przypomina nam tych, którzy żyli w tym samym czasie, co Jezus, i ukazuje nam życie pierwszych chrześcijan. Po tym czytaniu lektor zwraca się do nas i mówi: „Oto Słowo Boże”. Odpowiadamy: „Bogu niech będą dzięki”. W czasie słuchania pierwszych dwóch czytań i psalmu siedzimy. Na Ewangelię wszyscy wstajemy. Do słuchania całym sercem słów Pana Jezusa przygotowujemy się śpiewając „Alleluja”, co znaczy „Chwała Panu”. Zanim ksiądz zacznie czytać trzecie czytanie, czyli fragment **Ewangelii**, mówi: „Słowa Ewangelii według św. Mateusza (albo Marka, Łukasza, Jana)”. Odpowiadamy: „Chwała tobie Panie”.

Jednocześnie kreślimy małe krzyżyki: – na czole, znaczy to, że chcemy dobrze zapamiętać i zrozumieć słowa Pana Jezusa; – na ustach – jesteśmy gotowi mówić innym o Jezusie; – na sercu – przyjmujemy słowa Jezusa otwartym sercem, aby kierować się nimi w naszym życiu. Gdy słuchamy Ewangelii, stajemy się uczestnikami życia samego Jezusa. Po odczytaniu Ewangelii ksiądz ogłasza:

„Oto słowo Pańskie”. Odpowiadamy wówczas: „Chwała tobie Chryste”. Po Ewangelii siadamy, a kapłan w **homilii** wyjaśnia nam słowo Boże, którego przed chwilą wysłuchaliśmy. Każdy, kto uważnie słucha homilii, na pewno znajdzie w niej wskazówki dla siebie na najbliższy tydzień. Słuchanie słowa Bożego i homilii pomnaża w nas wiarę w Boga, dlatego z ufnością w Jego miłość **wyznajemy następnie naszą wiarę** w modlitwie „Wierzę w jednego Boga”.

Po wyznaniu wiary modlimy się za wszystkich ludzi. Chcemy przecież, aby wszyscy byli szczęśliwi i odczuli miłość Boga. **W modlitwie powszechnej** prosimy Boga o pomoc. Po każdej prośbie odpowiadamy słowami: „Wysłuchaj nas, Panie” (mogą być one również śpiewane). Modlitwa powszechna kończy liturgię słowa.

**Przeczytaj opowiadanie.**

### **Pismo Święte – kompas życia**

Całą drogę do domu Dominik zastanawiał się nad tym, co usłyszał na religii. – Nasze życie jest wędrówką do Boga – mówił katecheta, trzymając w lewej dłoni kompas, a w prawej Pismo Święte. – Mapą w tej wędrówce jest sumienie, a kompasem, który zawsze wskazuje właściwy kierunek i nie pozwala zbłądzić, jest Słowo Boże. Słowa katechety zaintrygowały Dominika na tyle, że podczas niedzielnej Mszy Świętej postanowił przeprowadzić eksperyment. Do tej pory słuchał co prawda czytań, psalmu i Ewangelii, ale rzadko kiedy je słyszał. Czasami pamiętał co nieco z Ewangelii, jednak treść czytań i psalmu pozostawała dla niego białą plamą. Tej niedzieli Dominik chciał z uwagą wysłuchać tekstów liturgii słowa i zapamiętać je. Jakie było jego zdziwienie, gdy już pierwsze czytanie potwierdziło słuszność podjętej przez niego decyzji. – „Weźcie przeto sobie moje słowa do serca i duszy” – zaczął czytać lektor –

„Przywiążcie je sobie jako znak na rękę. Niech one będą wam ozdobą między oczami”. Dominik był szczerze zaskoczony tak szybką odpowiedzią Boga na jego poszukiwania. Nie spodziewał się jednak, jak odmieni jego życie drugie czytanie.

– „Wszyscy bowiem zgrzeszyli...” – zabrzmiały słowa lektora, a Dominik

w jednej chwili przypomniał sobie ze wstydem swoje ostatnie przewinienia –

„...a dostępują usprawiedliwienia za darmo, przez odkupienie, które jest w Chrystusie”. Chłopiec spojrzął na stojący przy ołtarzu krzyż i przypomniał sobie wrzucony do szuflady krzyżyk, który dostał od babci w zeszłym roku, w dniu Pierwszej Komunii Świętej. – „Jego to ustanowił Bóg narzędziem prześlągania przez wiarę mocą Jego krwi”. Kiedy rozległ się śpiew „Alleluja” Dominik postanowił, że od tej pory z dumą będzie nosił swój krzyżyk, dziękując Jezusowi za Jego mękę i śmierć, za Jego miłość i miłosierdzie. Po powrocie do domu Dominik wykonał duży rysunek do niedzielnej Ewangelii. „Każdego, kto tych słów moich słucha i wypełnia je można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony” – brzmiały w uszach chłopca słowa Ewangelii. Gdy rysunek był ukończony, Dominik umieścił na nim napisy: na domu – „Dominik”, na skale – „Jezus Chrystus”. U dołu obrazka napisał słowa psalmu „Bądźcie mocni i mężnego serca, wszyscy, którzy pokładacie ufność w Panu”. Chłopiec poczuł się wyjątkowo. Wiedział, że eksperyment, który przeprowadził podczas niedzielnej Eucharystii, na dobre odmieni jego życie.

**Zadanie:** Postaraj się wysłuchać lub obejrzeć Mszę Świętą, zwracając szczególną uwagę na liturgię słowa. Udało się? Brawo!!!

### **Dzień 2**

Bóg karmi nas swoim słowem. Słowo Boże jest żywe i skuteczne, to znaczy, że może i powinno owocować w naszym życiu. Odpowiadamy na nie nie tylko naszymi słowami, ale również czynami. Dlatego też po liturgii słowa następuje liturgia eucharystyczna, którą rozpoczyna przygotowanie i składanie darów.

Czy wiesz że ...

Każdy dar składany przez jednego człowieka drugiemu jest darem składanym Panu Bogu. Tak było już w początkach Kościoła. Pierwsi chrześcijanie przynosili na Mszę Świętą chleb, wino, owoce, tkaniny, wosk i inne rzeczy. To był plon ich pracy. Część tych darów służyła do sprawowania Mszy Świętej, resztę rozdzielano wśród ubogich. Dary składane w świątyni były przejawem miłości do bliźnich. Św. Łukasz tak pisze w Dziejach Apostolskich: „Mieli jedno serce i jednego ducha” (Dz 4,32). Pan Jezus zaś mówił: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Najważniejszym darem Kościoła, który składamy na ołtarzu, jest chleb i wino, które następnie stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Chleb, który niesiemy, oznacza ludzką pracę. Wino oznacza cierpienie i radość. Kiedy kapłan kładzie na ołtarzu chleb i wino, każdy z nas dołącza do tych darów to, co one oznaczają – trud pracy, cierpienie, choroby i naszą radość. Całe nasze życie, które wraz z Jezusem ofiarujemy Bogu jako dar.

Ofiary pieniężne oznaczają również ludzki wysiłek. Pracujemy przecież nie po to, aby mieć pieniądze, ale aby mieć chleb i dzielić się nim z bliźnimi. Ofiary te przeznaczone są nie tylko na utrzymywanie kościoła, ale i na pomoc dla ubogich, na misje, na kształcenie młodych kapłanów, na katolickie wyższe uczelnie.

**Przeczytaj opowiadanie:**

„W pewnym kościele afrykańskim podczas ofiarowania wyznaczone osoby przechodziły z dużym koszem wiklinowym, podobnym do tych, które służą do zbioru manioku. W ostatnim rzędzie ławek kościelnych siedział chłopczyk, który wpatrywał się zamyślony w koszyk przechodzący z rzędu do rzędu. Westchnął, bo nie miał absolutnie nic do zaoferowania Bogu. Gdy koszyk dotarł do niego, ku zdumieniu wszystkich wiernych, chłopczyk usiadł w koszyku, mówiąc: – Jedyną rzecz, jaką posiadam – oddaję Bogu”. (B. Ferrero, Śpiew świerszcza polnego) .

Kiedy kapłan zwraca się do nas słowami: „Módlcie się, aby moją i waszą ofiarę przyjął Bóg Ojciec wszechmogący”, wtedy z wiarą, że na ołtarzu jest też i nasz dar, odpowiadamy: „Niech Pan przyjmie ofiarę z rąk twoich na cześć i chwałę swojego imienia, a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego”.

**Zadanie:**

Każde z was do daru chleba i wina może dołączyć swoje dary. – Co ofiarujesz Panu Jezusowi? – Jaki dar przygotujesz dla innych np. rodziców?

Sposób sprawdzenia wykonania zadań przez nauczyciela : *potwierdzenie rodzica w klasach I-III w e-dzienniku lub na e-mail klasowy,- umieszczenie w teczce na dodatkowe prace lub e- mail utworzonym przez nauczyciela na potrzeby czasu pracy na odległość.*

**Konsultacje dla uczniów**

Codziennie za pośrednictwem e-dziennik oraz e-mail [renatasmolbik2@gmail.com](mailto:renatasmolbik2@gmail.com) - w godzinach od 12:00 -15:00.

**Konsultacje dla rodziców**

Codziennie za pośrednictwem e-dziennik oraz e-mail [renatasmolbik2@gmail.com](mailto:renatasmolbik2@gmail.com) - w godzinach od 12:00 -15:00.

